



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 365

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 iunie 2010

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
Decizia nr. 326 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori .....	2–3
Decizia nr. 403 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 <sup>1</sup> alin. 1 și art. 91 din Codul penal .....	3–4
Decizia nr. 404 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 365 alin. 1 din Codul de procedură civilă .....	4–5
Decizia nr. 478 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă .....	6–7
Decizia nr. 493 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și ale art. 600 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă .....	7–8
Decizia nr. 588 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1201 din Codul civil .....	9
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>	
475. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Brazi, județul Prahova .....	10
476. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Berceni, județul Ilfov .....	11
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
1.466. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului pentru modificarea Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 1.549/2008 privind aprobarea Normelor tehnice pentru elaborarea Registrului local al spațiilor verzi .....	12–15

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 326**

din 23 martie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Unicredit Țiriac Bank — S.Ă. în Dosarul nr. 6.156/212/2009 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, consilierul juridic Daniela Zaroschi. Lipsește Oficiul Județean pentru Protecția Consumatorilor Constanța, față de care procedura de citare este legal îndeplinită

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.096D/2010.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, consilierul juridic Daniela Zaroschi și consilierul juridic Violeta Antohi pentru Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate în cele două dosare, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 8.096D/2009 la Dosarul nr. 7.914D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției, susținând aceleași motive de neconstituționalitate pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența Curții Constituționale. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 octombrie 2009 și din 15 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.156/212/2009 și nr. 21.473/299/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă și Judecătoria Sectorului 1 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori**, excepție ridicată de Unicredit Țiriac Bank — S.Ă.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4), art. 20 și 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 din Protocolul nr. 7

la Convenție, deoarece instanța de judecată, care este instituție a puterii judecătorești, este abilitată să completeze și să finalizeze actul de constatare a contravenției întocmit de un organ al puterii executive, având în același timp competența de a controla temeinicia și legalitatea propriei decizii în ceea ce privește aplicarea sancțiunii.

**Judecătoria Constanța — Secția civilă** consideră excepția neîntemeiată.

**Judecătoria Sectorului 1 București** consideră excepția întemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008, text de lege care are următorul conținut: „(1) *Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, aplică sancțiunea contravențională conform art. 16 și dispune, sub sancțiunea daunelor, modificarea clauzelor contractuale, în măsura în care contractul rămâne în ființă, sau desființarea aceluia contract, cu daune-interese, după caz.*

(2) *În caz contrar, instanța va anula procesul-verbal întocmit.*”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației puterilor în stat, art. 20 referitor la tratatele naționale privind drepturile omului și art. 21 referitor la accesul liber la justiție. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 13 din Legea nr. 193/2000 au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru motive de neconstituționalitate similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.535 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 25 ianuarie 2010, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 193/2000, consumatorii prejudiciați prin contracte încheiate cu încălcarea prevederilor acestei legi au dreptul de a opta între a se adresa direct organelor judecătorești în conformitate cu prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă și a sesiza organele competente să controleze respectarea dispozițiilor

legii, și anume reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și specialiștii autorizați ai altor organe ale administrației publice. În acest din urmă caz, organele competente efectuează verificări și întocmesc un proces-verbal prin care se consemnează faptele constatate, precum și articolele din lege încălcate de comerciant, proces-verbal pe care îl transmit, potrivit dispozițiilor art. 12 din aceeași lege, la judecătoria în a cărei rază teritorială s-a săvârșit fapta sau în a cărei rază teritorială contravenientul își are domiciliul sau, după caz, sediul.

Așa fiind, în ambele situații, fie că este sesizată direct de către consumator, fie că este sesizată prin intermediul procesului-verbal de constatare a faptelor contrare legii întocmit de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau de specialiștii autorizați ai organelor administrației publice, instanța este unica autoritate care se va pronunța asupra existenței sau inexistenței clauzelor abuzive dintr-un contract.

Curtea a reținut că, în prima ipoteză, răspunderea comerciantului are natură civilă, întemeiată pe dispozițiile Codului civil, în vreme ce, în cea de-a doua ipoteză, potrivit dispozițiilor art. 13 coroborate cu cele ale art. 16 din Legea nr. 193/2000, răspunderea are natură contravențională, fapta fiind sancționată cu amendă contravențională. Însă împrejurarea că actul de sesizare al instanței, care circumscrie cadrul procesual al controlului efectuat de către aceasta, este diferit în

funcție de calea aleasă de persoana care are calitatea de consumator nu împiedică cu nimic asupra dreptului la apărare al comerciantului. În fața instanței de judecată, părțile au în egală măsură posibilitatea de a-și exercita garanțiile prevăzute de legea procesual civilă, formulând apărările pe care le consideră pertinente și utile cauzei.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, Curtea a constatat că, aplicând sancțiunea contravențională, în urma verificării procesului-verbal întocmit de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau de specialiștii autorizați ai organelor administrației publice, instanța de fapt confirmă existența clauzelor abuzive în contract, constatate de organul administrativ, stabilind, pe această cale, răspunderea contravenientului. Existența acestei proceduri de sancționare a faptelor contrare legii în domeniul clauzelor abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori nu împiedică asupra principiului separației puterilor în stat, constituind tocmai expresia aplicării acestui principiu constituțional, în accepțiunea sa plenară, care include echilibrul și controlul reciproc al puterilor în stat.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Unicredit Tiriac Bank — S.A. în Dosarul nr. 6.156/212/2009 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și în Dosarul nr. 21.473/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

**Maria Bratu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 403

din 13 aprilie 2010

### referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18<sup>1</sup> alin. 1 și art. 91 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18<sup>1</sup> alin.1 și art. 91 din Codul penal, excepție ridicată de Constantin Rotaru în Dosarul nr. 2.171/252/2008 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.171/252/2008, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18<sup>1</sup> alin. 1 și art. 91 din Codul penal**, excepție ridicată de Constantin Rotaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 20 și art. 126 din Constituție, deoarece instituie atribuția procurorului de a aplica sancțiuni administrative în cadrul procesului penal, deși, prin natură sa, o asemenea atribuție este de competența instanțelor judecătorești.

**Tribunalul Timiș — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18<sup>1</sup> din Codul penal este neîntemeiată. În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 91 din același cod, nu și-a exprimat opinia.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18<sup>1</sup> alin. 1 și art. 91 din Codul penal, texte de lege care au următoarea redactare:

— Art. 18<sup>1</sup> alin. 1: „*Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, dacă prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanță, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.*”

— Art. 91: „*Când instanța dispune înlocuirea răspunderii penale, aplică una dintre următoarele sancțiuni cu caracter administrativ:*

- a) *mustrarea;*
- b) *mustrarea cu avertisment;*
- c) *amenda de la 10 lei la 1.000 lei.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18<sup>1</sup> alin. 1 și art. 91 din Codul penal, excepție ridicată de Constantin Rotaru în Dosarul nr. 2.171/252/2008 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Maria Bratu**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**DECIZIA Nr. 404**

din 13 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 365 alin. 1 din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida — președinte  
Nicolae Cochinescu — judecător  
Aspazia Cojocaru — judecător  
Acsinte Gaspar — judecător  
Petre Lăzăroiu — judecător  
Ion Predescu — judecător

Tudorel Toader — judecător  
Puskás Valentin Zoltán — judecător  
Augustin Zegrean — judecător  
Carmen-Cătălina Gliga — procuror  
Maria Bratu — magistrat-asistent

art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 18<sup>1</sup> și art. 91 din Codul penal se referă la fapte antisociale care, prin conținutul lor concret și prin atingerea minimă adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, precum și sancțiunile administrative aplicabile în acele situații în care, datorită atingerii minime aduse uneia din valorile apărute de lege, fiind lipsite în mod vădit de importanță, fapta săvârșită de o persoană nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Legea a atribuit procurorului competența de a stabili în concret, în faza de urmărire penală, gradul de pericol social al faptei cercetate, ținând seama de rolul acestuia de apărător al ordinii de drept și de reprezentant al intereselor generale ale societății, definit prin art. 131 alin. (1) din Constituție. În exercitarea acestui rol procurorul poate să dispună, în condițiile prevăzute de art. 249 alin. 3 coroborat cu art. 11 pct. 1 lit. b) și art. 10 lit. b<sup>1</sup>) din Codul de procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală a persoanei cercetate pentru comiterea unei fapte penale care intră sub incidența prevederilor art. 18<sup>1</sup> din Codul penal și aplicarea față de făptuitor a unei sancțiuni cu caracter administrativ.

Soluțiile pronunțate de procuror în cursul urmăririi penale (încetarea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală și clasarea), fie că sunt rezoluții sau ordonanțe, nu constituie însă acte de jurisdicție, ci acte supuse cenzurii instanței de judecată, la plângerea persoanei interesate, potrivit art. 278<sup>1</sup> din Codul de procedură penală.

Așadar, nu pot fi primite susținerile autorului excepției în sensul că, în aplicarea textului de lege criticat, procurorul se substituie instanțelor judecătorești, încalcându-se în felul acesta prevederile constituționale ale art. 20 raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 126 din Constituție.

De altfel, în sensul celor arătate, s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 329 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 27 octombrie 2004.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 365 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Clubul Sportiv Pandurii Lignitul Târgu Jiu în Dosarul nr. 7.089/95/2009 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.089/95/2009, **Tribunalul Gorj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 365 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Clubul Sportiv Pandurii Lignitul Târgu Jiu.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie competența exclusivă a instanțelor din Capitală de a judeca acțiunile în anulare a hotărârilor Camerei Naționale de Soluționare a Litigiilor, cu sediul la Federația Română de Fotbal, în condițiile în care federația reprezintă asocierea cluburilor profesioniștii de fotbal din toată țara.

**Tribunalul Gorj — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 365 alin. 1 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următoarea redactare: „*Competența de a judeca în primă instanță acțiunea în anulare revine instanței judecătorești imediat superioare celei prevăzute la art. 342, în circumscripția căreia a avut loc arbitrajul.*”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 21 privind accesul liber la justiție. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile de lege criticate fac parte din Cartea a IV-a „Despre arbitraj”, cap. VIII „Desființarea hotărârii arbitrale”. Arbitrajul constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești. Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrale încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii, așa cum prevede art. 341 din Codul de procedură civilă. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie aplicată. Litigiul dedus instanței de arbitraj comercial se finalizează printr-o hotărâre arbitrală, care, potrivit art. 364 din Codul de procedură civilă, poate fi desființată numai printr-o acțiune în anulare soluționată de către instanțele judecătorești competente. Ca atare, dispozițiile legale care reglementează arbitrajul nu contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Pe de altă parte, Curtea constată că prevederile de lege criticate sunt în deplin acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 365 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Clubul Sportiv Pandurii Lignitul Târgu Jiu în Dosarul nr. 7.089/95/2009 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Maria Bratu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 478

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1  
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cecilia Giurcă și Aurel Giurcă în Dosarul nr. 3.424/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal se prezintă partea Aurel Giurcă, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Partea prezentă a cerut admiterea excepției de neconstituționalitate întrucât dispozițiile legale criticate încalcă dreptul la apărare.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.424/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Cecilia Giurcă și Aurel Giurcă într-un dosar având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că termenul, în ceea ce privește hotărârile pronunțate în recurs care au evocat fondul, ar trebui să curgă de la pronunțarea acestora, în cazul în care odată cu pronunțarea se fac și redactarea și motivarea deciziei. Termenul „de la pronunțare” este valabil în situația respingerii recursului, când se cunoaște conținutul celor două hotărâri anterioare. În cazurile prevăzute la pct. 1 și 2, când termenul curge de la comunicarea deciziei, cei interesați să promoveze o cerere de revizuire au cunoștință despre conținutul hotărârii respective și pot motiva revizuirea în termenul de o lună. Autorul consideră că este necesar a se pune de acord dispozițiile art. 251 alin. 11 și 42 cu dispozițiile art. 261 alin. 1 din Codul de procedură civilă. De asemenea, trebuie avute în vedere, în opinia autorului, și dispozițiile art. 264 din Codul de procedură civilă, care prevăd că motivarea hotărârii se va face în cel mult 30 de zile de la pronunțare. Autorul consideră că redactarea textului în forma actuală, prin care se stabilește termenul pentru formularea unei cereri de revizuire „de la pronunțare”, încalcă dreptul la apărare al părților, deoarece acestea, necunoscând motivarea deciziei date în recurs, nu pot ști dacă se încadrează în vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 322 din Codul de procedură civilă.

**Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut: „(1) *Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. *în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri;*

2. *în cazul prevăzut de art. 322 pct. 3, de la cel din urmă act de executare;*

3. *în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 4, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărârea instanței penale de condamnare a judecătorului, martorului sau expertului ori de hotărârea care a declarat fals înscrisul. În lipsa unei astfel de hotărâri termenul curge de la data când partea a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora;*

4. *în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 5, din ziua în care s-au descoperit înscrisurile ce se invocă ori, după caz, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărârea desființată sau modificată pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere;*

5. *în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 6, de la comunicarea hotărârii definitive făcută statului ori celorlalte persoane de drept public sau de utilitate publică, sau de la întoarcerea dispărutului ori de la dobândirea capacității; în aceste din urmă două cazuri termenul fiind de 6 luni.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 24 referitoare la dreptul la apărare din Constituție și în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de modul de redactare a textului de lege, dorind modificarea acestuia. Or, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cecilia Giurcă și Aurel Giurcă în Dosarul nr. 3.424/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Fabian Niculae**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 493

din 20 aprilie 2010

### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și ale art. 600 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și ale art. 600 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Bucă în Dosarul nr. 2.885/104/2009 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.885/104/2009, **Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 598**

**și ale art. 600 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Bucă într-un dosar având ca obiect o cerere de instituire a unui sechestrului judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul apreciază că ansamblul instituției sechestrului judiciar are în vedere interzicerea exercitării în nume propriu a atributelor aferente dreptului de proprietate în situația în care ar exista o contestație asupra dreptului de proprietate din partea unui terț. Totodată, măsura poate fi dispusă de către instanța de judecată fără ca solicitantul să fie obligat la plata vreunei cauțiuni care să garanteze o eventuală recuperare a prejudiciului care este posibil să se producă în patrimoniul reclamantului ca urmare a interzicerii exercitării dreptului său de proprietate asupra bunului. Această măsură echivalează cu o expropriere temporară a bunului din mâinile proprietarului, fără să fie plătită o justă și prealabilă despăgubire, așa cum în mod imperativ dispun prevederile art. 44 alin. (3) din Constituție. Prin această reglementare legală se încalcă atât principiul garantării dreptului de proprietate, cât și dispozițiile art. 20 și 21 din Constituție. Prevederea legală încalcă și dispozițiile tratatelor internaționale la care România este parte, prin aceasta încălcându-se dispozițiile art. 20 din Constituție coroborate cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

**Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 598 și ale art. 600 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 598: „*Ori de câte ori există un proces asupra proprietății sau altui drept real principal, asupra posesiunii unui bun mobil sau imobil, ori asupra folosinței sau administrării unui bun proprietate comună, instanța competentă pentru judecarea cererii principale va putea să încuviințeze, la cererea celui interesat, punerea sub sechestrul judiciar a bunului, dacă această măsură este necesară pentru conservarea dreptului respectiv.*”;

— Art. 600 alin. 1 teza a doua: „*În caz de admitere, instanța va putea să oblige pe reclamant la darea unei cauțiuni, iar în cazul bunurilor imobile se va proceda potrivit art. 593 alin. 3.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici asemănătoare, prin numeroase decizii, constatând că sunt constituționale.

Astfel, de exemplu, referitor la dispozițiile art. 598 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 315 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2007, și prin Decizia

nr. 621 din 17 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.125 din 13 decembrie 2005.

Cu aceste prilejuri, Curtea a reținut că, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, iar, în conformitate cu art. 136 alin. (5) din Constituție, proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este așadar competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea a constatat că prin reglementarea dedusă controlului legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Mai mult, potrivit art. 600 din Codul de procedură civilă, cererea de sechestrul judiciar se judecă, în mod obligatoriu, cu citarea părților, această procedură având deci caracter contencios. Cu acest prilej, părțile pot învedera instanței împrejurările care să justifice sau nu luarea unei asemenea măsuri, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege.

În ceea ce privește dispozițiile art. 600 alin. (1) teza a doua, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.016 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007. Astfel, Curtea a constatat că cererea de sechestrul judiciar se judecă, în mod obligatoriu, cu citarea părților, această procedură având caracter contencios. Astfel, părțile pot învedera instanței împrejurările care să justifice sau nu luarea unei asemenea măsuri, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege.

De asemenea, Curtea a constatat că numai în caz de admitere a cererii de sechestrul judiciar „*instanța va putea să oblige pe reclamant la darea unei cauțiuni*”, în cazul bunurilor imobile procedându-se la înscrierea sechestrului judiciar în cartea funciară.

Prevederile cuprinse în textul de lege criticat au caracter de normă dispozitivă, astfel încât judecătorii fondului sunt suverani să ordone un asemenea sechestrul cu sau fără cauțiune, în ipoteza admiterii cererii de sechestrul judiciar.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și ale art. 600 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Bucă în Dosarul nr. 2.885/104/2009 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Fabian Niculae**



## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 588

din 4 mai 2010

## referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1201 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1201 din Codul civil, excepție ridicată de Ali Nardin în Dosarul nr. 1.486/254/2008 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă deoarece autorul excepției critică aplicarea greșită a dispozițiilor legale.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.486/254/2008, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 1201 din Codul civil**, excepție ridicată de Ali Nardin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că prevederile legale criticate îi îngrădesc dreptul la un proces echitabil.

**Judecătoria Mangalia** apreciază că dispozițiile art. 1201 din Codul civil nu încalcă drepturile contestatorului de a se adresa justiției pentru apărarea unui drept al său, critica vizând modul de interpretare al acestor prevederi legale și de aplicare a lor la cazul concret dedus judecății.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1201 din Codul civil, excepție ridicată de Ali Nardin în Dosarul nr. 1.486/254/2008 al Judecătoriei Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1201 din Codul civil, text de lege care are următorul conținut: *„Este lucru judecat atunci când a doua cerere în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

Astfel, analizând motivele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea criticii sale, Curtea observă că acestea nu reprezintă veritabile argumente de neconstituționalitate, ci vizează modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1201 din Codul civil de către instanța judecătorească. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Senia Costinescu**

**HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI****GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Brazi, județul Prahova**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Brazi, județul Prahova, prevăzută în anexa nr. 1\*).

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

**EMIL BOC**

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

**Vasile Blaga**

București, 12 mai 2010.

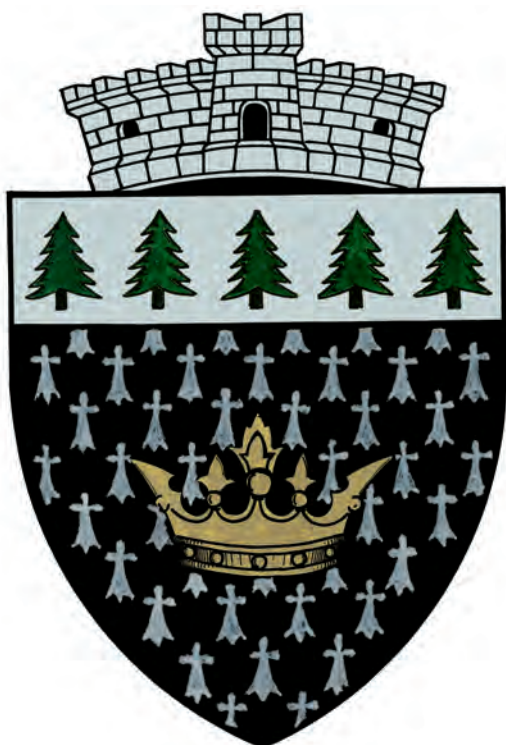
Nr. 475.

\*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

ANEXA Nr. 2

**STEMA**  
comunei Brazi, județul Prahova



**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**  
elementelor însumate ale stemei comunei Brazi,  
județul Prahova

**Descrierea stemei**

Stema comunei Brazi, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp argintiu, se află 5 brazi de culoare verde.

În vârful scutului, pe hermină, se află o coroană regală din aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Brazii simbolizează denumirea localității.

Coroana regală face referire la Antonie Vodă (fost domnitor al Țării Românești) din Popești, sat component al comunei Brazi.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

## GUVERNUL ROMÂNIEI

## HOTĂRÂRE

## privind aprobarea stemei comunei Berceni, județul Ilfov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Berceni, județul Ilfov, prevăzută în anexa nr. 1.\*)

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

**EMIL BOC**

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

**Vasile Blaga**

București, 12 mai 2010.

Nr. 476.

\*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1ANEXA Nr. 2

**STEMA**  
comunei Berceni, județul Ilfov



**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**  
elementelor însumate ale stemei comunei Berceni,  
județul Ilfov

**Descrierea stemei**

Stema comunei Berceni, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, despicaț în partea superioară și tăiat la mijloc de 3 fascii ondulate — argint, albastru, argint.

În partea superioară, în câmp albastru, se află un mănunchi de spice de aur, așezate vertical.

În partea superioară, în câmp zidit auriu, broșează un caduceu de culoare roșie.

În partea inferioară, în câmp verde, se află o vacă în culori naturale — alb/negru —, stând spre dreapta.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Fasciile ondulate reprezintă simbolul unei salbe de lacuri, dintre care cel mai important este Vadul lui Moș.

Caduceul, spicele și vaca semnifică ocupațiile de bază ale locuitorilor.

Câmpul zidit arată că localitatea se află în plină dezvoltare urbanistică.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

## ORDIN

### pentru modificarea Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 1.549/2008 privind aprobarea Normelor tehnice pentru elaborarea Registrului local al spațiilor verzi

În temeiul prevederilor art. II alin. (2) din Legea nr. 313/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane și ale prevederilor art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite următorul ordin:

**Art. I.** — Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor nr. 1.549/2008 privind aprobarea Normelor tehnice pentru elaborarea Registrului local al spațiilor verzi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 10 decembrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul ordinului va avea următorul cuprins:**

**„ORDIN**

**privind aprobarea Normelor tehnice pentru elaborarea  
Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul  
localităților”**

2. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice pentru elaborarea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. **Anexa la ordin se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

**Gheorghe Nastasia,**

secretar general

București, 17 mai 2010.

Nr. 1.466.

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 1.549/2008)

## NORME TEHNICE

### pentru elaborarea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților

#### CAPITOLUL I

#### Dispoziții generale

##### 1.1. Cadrul legal

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 1 și ale art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată, denumită în continuare *Lege*, autoritățile administrației publice locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi din intravilanul localităților, prin constituirea registrelor locale ale spațiilor verzi, pe care le actualizează ori de câte ori intervin modificări.

Art. 2. — (1) Prezentele norme tehnice se referă la constituirea unui set de date, informații și planuri privind identificarea terenurilor definite ca spații verzi și a celor degradate, posibil a fi reabilitate ca spații verzi, cu identificarea stării de viabilitate a vegetației de pe aceste terenuri, a caracteristicilor ei, a indicilor de cantitate și calitate aferenți.

(2) Datele, informațiile și planurile menționate mai sus vor fi cuprinse într-un registru, numit Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților, aferent teritoriului intravilan al localității pentru care se întocmește.

##### 1.2. Obiectivele Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților

Art. 3. — Obiectivele ce se asigură prin elaborarea registrelor locale ale spațiilor verzi din intravilanul localităților sunt:

a) protecția și conservarea spațiilor verzi pentru menținerea biodiversității lor;

b) menținerea și dezvoltarea funcțiilor de protecție a spațiilor verzi privind apele, solul, schimbările climatice, menținerea peisajelor în scopul ocrotirii sănătății populației, protecției mediului și al asigurării calității vieții;

c) regenerarea, extinderea, ameliorarea compoziției și a calității spațiilor verzi;

d) elaborarea și aplicarea unui complex de măsuri privind aducerea și menținerea spațiilor verzi în starea corespunzătoare funcțiilor lor;

e) identificarea zonelor deficitare și realizarea de lucrări pentru extinderea suprafețelor acoperite cu vegetație;

f) extinderea suprafețelor ocupate de spații verzi, prin includerea în categoria spațiilor verzi publice a terenurilor cu potențial ecologic sau sociocultural.

Art. 4. — Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților va determina o bună gestionare a potențialului spațiilor verzi cu implicații asupra siguranței și calității vieții, asigurând crearea unui sistem de monitorizare a spațiilor verzi și a terenurilor degradate ce pot fi recuperate ca spații verzi, în vederea asigurării calității factorilor de mediu și stării de sănătate a populației.

## CAPITOLUL II Domeniul de aplicare și definiții

### II.1. Domeniul de aplicare

Art. 5. — Domeniul de aplicare a prezentelor norme tehnice cuprinde:

- a) spațiile verzi situate pe terenurile aparținând domeniului public/privat din intravilanul localității;
- b) terenurile proprietate publică, degradate, din intravilanul localității, posibil să fie reabilitate și reamenajate ca spații verzi;
- c) arbori izolați (diametru, înălțime) plantați pe lângă arterele de circulație, pe terenurile instituțiilor de învățământ, ansamblurilor de locuințe, lăcașurilor de cult, cimitirelor și altora asemenea;
- d) arbori ocrotiți, indiferent de starea de sănătate și de dimensiunile acestora.

### II.2. Definiții

Art. 6. — (1) Sunt considerate *spații verzi* următoarele tipuri de terenuri existente în intravilanul localităților:

- a) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;
- b) spații verzi publice cu folosință specializată;
- c) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive;
- d) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă;
- e) culoare de protecție față de infrastructura tehnică;
- f) păduri de agrement.

(2) În sensul prezentelor norme tehnice, *spații verzi publice cu folosință specializată* sunt:

- a) grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ;
- b) cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire;
- c) baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță.

(3) Definițiile spațiilor verzi nominalizate la alin. (1) și (2) sunt prevăzute la art. 4 din Lege.

### II.3. Respectarea prevederilor planurilor urbanistice generale, ale regulamentelor de urbanism și ale sistemelor informaționale specifice

Art. 7. — (1) Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților se constituie ca o componentă a unui sistem informațional de evidență și inventariere sistematică a terenurilor din intravilanul localităților definite ca spații verzi conform Legii și art. 6 din prezentele norme tehnice.

(2) Inventarierea se realizează sub aspect tehnic, economic și juridic, precum și sub aspectul descrierii și stabilirii caracteristicilor cantitative și calitative ale vegetației de pe aceste terenuri.

Art. 8. — Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților trebuie corelat cu prevederile planurilor urbanistice generale și ale regulamentelor de urbanism întocmite conform Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Executarea lucrărilor de identificare, măsurare și reprezentare a spațiilor verzi din intravilanul localităților se va face pe planuri topografice, cadastrale, hărți sau ortofotoplanuri

georeferențiate, ce se pun la dispoziție de către oficiile de cadastru și publicitate imobiliară județene și al municipiului București, în format analogic sau digital, cu plata tarifelor legale.

Art. 10. — (1) În localitățile unde s-a executat sau este în curs de execuție realizarea Sistemului informațional specific domeniului imobiliar-edilitar și băncilor de date urbane (SISDIEBDU) se pot utiliza datele și informațiile puse la dispoziție de acesta sau, după caz, se pot actualiza.

(2) Datele și informațiile cuprinse în SISDIEBDU sunt în administrarea autorităților administrației publice locale.

## CAPITOLUL III

### Date și informații specifice pentru realizarea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților

#### III.1. Date și informații specifice — definirea conținutului de informații specifice

Art. 11. — (1) Activitățile care se vor întreprinde de către autoritățile administrației publice locale în vederea constituirii Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților sunt următoarele:

- a) inventarierea și transpunerea pe planuri și hărți, în format digital, a terenurilor definite ca spații verzi;
- b) constituirea unui sistem informațional specific, cuprinzând date și informații specifice privind speciile de arbori și vegetația existentă, cu determinarea indicilor calitativi și cantitativi;
- c) elaborarea unor planuri sau hărți în format digital, la nivelul intravilanului localității;
- d) exploatarea și actualizarea informațiilor din planurile sau hărțile digitale privind spațiile verzi, arborii izolați și terenurile degradate, în scopul gestionării eficiente a acestora;
- e) constituirea unei evidențe a tuturor documentelor emise de autoritățile administrației publice locale și de autoritățile din domeniul protecției mediului privind documentațiile de urbanism, certificatele de urbanism, autorizațiile de construire, avizele de tăiere și toaletare a arborilor, documentele de control și stabilire a contravențiilor, precum și orice alte documente care au efecte asupra stării spațiului verde.

(2) Planurile sau hărțile în format digital prevăzute la alin. (1) lit. c) trebuie să cuprindă:

- a) terenurile definite ca spații verzi;
- b) distribuția arborilor izolați și ocrotiți;
- c) terenurile degradate care pot fi transformate în spații verzi.

Art. 12. — (1) Principalele operațiuni pentru constituirea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților sunt:

- a) delimitarea spațiului verde ce urmează a fi cadastrat și marcarea limitei acestuia;
- b) identificarea tipului de proprietate și a proprietarilor spațiilor verzi;
- c) identificarea reglementărilor din documentațiile de urbanism avizate și aprobate conform legii;
- d) completarea datelor conținute în Fișa spațiului verde, conform anexei care face parte integrantă din prezentele norme tehnice;
- e) informații de detaliu privind vegetația existentă, speciile, numărul și tipul de arbori, indici cantitativi și indici calitativi;
- f) actualizarea planurilor sau hărților digitale, care vor constitui suportul de bază al lucrărilor de identificare și inventariere a spațiilor verzi.

(2) Datele și informațiile privind suprafața, categoria de folosință și proprietarul spațiului verde sunt cele existente în evidențele documentelor de cadastru general și în SISDIEBDU, în cazul în care aceste spații au fost identificate, măsurate și

reprezentate pe planuri și hărți și sunt cuprinse în registre cadastrale.

Art. 13. — (1) Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților va fi împărțit pe categorii astfel:

- a) spațiile verzi, definite conform art. 6;
- b) arbori izolați;
- c) arbori ocrotiți;
- d) terenuri degradate, proprietate publică, ce pot fi reabilitate ca spații verzi.

(2) Pentru categoria prevăzută la alin. (1) lit. a), datele și informațiile specifice necesare sunt:

- a) amplasament;
- b) suprafață;
- c) categorie de folosință;
- d) regimul juridic;
- e) reglementare urbanistică;

f) specii de arbori existenți, pentru care se va detalia numărul unic de identificare și se vor determina amplasamentul, specia, diametrul, înălțimea, evaluarea stării de viabilitate, evaluarea gradului de întreținere.

(3) Pentru categoriile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), datele și informațiile specifice necesare sunt:

- a) număr unic de identificare;
- b) amplasament;
- c) specie;
- d) diametru;
- e) înălțime;
- f) evaluarea stării de viabilitate;
- g) identificarea riscurilor potențiale.

(4) Pentru categoria prevăzută la alin. (1) lit. d), datele și informațiile specifice necesare sunt:

- a) amplasament;
- b) suprafață;
- c) categorie de folosință;
- d) specii de arbori;
- e) evaluarea gradului de întreținere.

### III.2. **Întreținerea și actualizarea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților**

Art. 14. — (1) Sistemul informațional al spațiilor verzi se realizează ca urmare a efectuării lucrărilor de identificare, măsurare, inventariere și cartare a terenurilor definite ca spații verzi, precum și a culegerii informațiilor specifice privind speciile de arbori și vegetația existentă, cu determinarea indicilor cantitativi și calitativi.

(2) Sistemul informațional al spațiilor verzi reprezintă un ansamblu de baze de date grafice și textuale, concepute unitar, întreținute independent și exploatate împreună.

Art. 15. — Pe baza datelor și informațiilor din Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților se generează și se vizualizează planuri și hărți tematice, rapoarte statistice, diagrame și altele asemenea, în scopul:

a) întreținerii și actualizării Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților;

b) asigurării suportului decizional al autorității administrației publice în activitatea de reglementare urbană și în gestionarea fondului verde al localității (tăieri, toaletări, replantări etc.).

Art. 16. — (1) Verificarea și actualizarea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților se face permanent, în funcție de modificările survenite în teren ale spațiilor verzi.

(2) Schimbările produse în evidențele spațiilor verzi se actualizează pe planuri și hărți, cu respectarea normelor și

instrucțiunilor emise de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

(3) Actualizarea setului de date și informații specifice privind starea terenului, vegetația existentă, indicii calitativi și cantitativi se efectuează cu respectarea normelor și instrucțiunilor din domeniul mediului.

(4) Actualizarea datelor referitoare la reglementarea urbanistică se efectuează cu respectarea normelor din domeniul urbanismului.

Art. 17. — (1) Finanțarea activităților de realizare a registrelor locale ale spațiilor verzi din intravilanul localităților se asigură de către autoritățile administrației publice locale din fondurile pentru îndeplinirea obligațiilor privind spațiile verzi prevăzute în bugetele proprii.

(2) Realizarea și actualizarea lucrărilor de identificare, măsurare, inventariere și reprezentare pe planuri și hărți a spațiilor verzi se fac de către persoane autorizate, cu drept de semnătură, în condițiile prevăzute de lege.

### III.3. **Verificarea și recepția lucrărilor**

Art. 18. — Toate lucrările tehnice (geodezice, topografice, de cartare a spațiilor verzi) necesare pentru întocmirea planurilor și hărților și a Fișei spațiului verde, precum și pentru constituirea seturilor de date și informații specifice privind speciile de arbori și vegetația existentă, cu determinarea indicilor calitativi și cantitativi etc., se verifică de către beneficiarul lucrărilor, pe toată perioada desfășurării lor și ori de câte ori este necesar.

Art. 19. — (1) Verificarea lucrărilor privind realizarea Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților se face de către o comisie constituită la nivelul fiecărei autorități a administrației publice locale, alcătuită din experți din domeniul mediului, urbanismului, cadastrului, serviciilor comunitare, precum și alte persoane cu experiență, sub conducerea primarului sau a unuia dintre viceprimari.

(2) Comisia este numită prin decizie a primarului localității pentru care se realizează Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților.

Art. 20. — Verificarea se execută cu scopul de a se constata îndeplinirea condițiilor tehnice referitoare la fazele de lucrări ce au fost executate. Verificarea se execută pentru cel puțin 15% din lucrare/fază, în funcție de natura lucrărilor, efectuându-se în principal următoarele activități:

a) confruntarea datelor și informațiilor culese din teren cu cele înscrise pe planuri sau hărți și fișe;

b) verificării redactării planurilor sau hărților digitale și a conținutului lor, conform cerințelor;

c) înscrierea corectă a datelor în Fișa spațiului verde și, respectiv, în Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților.

Art. 21. — (1) Constatările verificărilor se vor consemna într-un referat de verificare și recepție lucrări, care se anexează la documentația aferentă constituirii Registrului local al spațiilor verzi din intravilanul localităților.

(2) Referatul va cuprinde procentul verificat, elementele importante urmărite, constatări pozitive, constatări negative, corectarea lipsurilor, termene de remediere etc.

(3) Pe baza acestui referat întocmit și semnat de membrii comisiei de verificare și recepție lucrări, beneficiarul își însușește lucrarea.

(4) În cazul în care se constată deficiențe și diferențe majore, lucrările greșite se refac pe cheltuiuala executantului.

Județul:  
Localitatea:  
Cod SIRUTA:

Secțiune plan:  
Nr. cadastral imobil:  
Nr. carte funciară:

Cod zonă valorică:  
Cod zonă protejată:  
Cod poștal:

### FIȘA SPAȚIULUI VERDE

#### 1. SCHIȚA AMPLASAMENTULUI TERENULUI SPAȚIU VERDE



#### 2. ADRESĂ:

#### 3. DATE DESPRE TERENUL SPAȚIU VERDE

Proprietar/ Deținător teren spațiu verde	Tip proprietate	Mod de administrare	Categorie de folosință	Reglementare urbanistică	Suprafața măsurată (m <sup>2</sup> )		Total teren spațiu verde	Observații
					Teren exclusiv	Teren indiviziune		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
<b>Total teren spațiu verde</b>								

#### 4. DATE PRIVIND CONSTRUCȚIILE EXISTENTE PE TERENUL SPAȚIU VERDE

Proprietar/Deținător construcții	Tip proprietate	Mod de administrare	Nr. corp construcție	Cod grupă destinație	Suprafață construită la sol (m <sup>2</sup> )	Observații
1	2	3	4	5	6	7
<b>Total suprafață ocupată din terenul spațiu verde</b>						

5. ECHIPAREA EDILITARĂ A TERENULUI:                    A                    C                    t                    E                    G                    T

#### 6. DATE PRIVIND VEGETAȚIA EXISTENTĂ PE TERENUL SPAȚIU VERDE:

- descrierea vegetației;
- identificarea speciilor de arbori existenți cu număr unic de identificare și determinarea amplasamentului, diametrului, înălțimii, evaluarea stării de viabilitate, evaluarea gradului de întreținere;
- identificarea arborilor izolați — număr unic de identificare, amplasament, specie, diametru, înălțime, evaluarea stării de viabilitate, riscuri potențiale;
- identificarea arborilor ocrotiți — număr unic de identificare, amplasament, specie, diametru, înălțime, evaluarea stării de viabilitate, riscuri potențiale.

#### 7. DOCUMENTE EMISE CU PRIVIRE LA TERENUL SPAȚIU VERDE ȘI CONSTRUCȚIILE EXISTENTE

Întocmit  
Data:

Verificat  
Data:

**ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC**  
**— Prețuri pentru anul 2010 —**

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

**ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC**  
**— Prețuri pentru anul 2010 —**

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul [www.expert-monitor.ro](http://www.expert-monitor.ro), unde puteți aplica on-line comanda.

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

